

JUSTITSMINISTERIET

Folketingets Indfødsretsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 30. november 2011

Kontor: Indfødsretskontoret

Sagsnr.: 2011/301-6

Sagsbeh.: kth

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 til lovforslag L 11 om indfødsrets meddelelse, som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. november 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/

Dorit Hørlyck

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Indfødsretsudvalg til lovforslag L 11 om indfødsrets meddelelse:

”Ministeren har den 9. november 2011 – og dermed 2 dage inden fremsættelsen af lovforslaget – sendt et brev til udvalget om den undersøgelse, der blev iværksat af tidligere integrationsminister Søren Pind om anvendelse og fortolkningen i andre lande af FN’s konvention om begrænsning af statsløshed. Da spørgeren formoder, at undersøgelsen danner grundlag for regeringens principielle holdning til, hvem der er optaget på dette lovforslag, bedes ministeren redegøre for, hvorvidt undersøgelsen viser, at andre lande rent faktisk overholder konventionen, når det gælder statsløse personer, som er under mistanke for at være til fare for statens sikkerhed.”

Svar:

Det fremgår af de besvarelser, som ministeriet har modtaget i forbindelse med høringen om fortolkning og anvendelse af artikel 1 i FNs konvention af 30. august 1961, at landene har implementeret konventionen forskelligt. I flere lande erhverver børn født statsløse i det pågældende land statsborgerskab ved fødslen, enten automatisk eller efter ansøgning, og spørgsmålet om, hvorvidt en person da vurderes at være til fare for statens sikkerhed bliver således ikke aktuelt.

Der er bred enighed blandt de adspurgte lande om, at de kontraherende stater efter konventionen er forpligtet til at meddele statsborgerret til personer født statsløse på statens territorium, og meddelelse af statsborgerret kan alene gøres afhængig af de betingelser, der er anført i konventionens artikel 1, stk. 2, herunder at en person alene vil kunne nægtes statsborgerret, såfremt den pågældende er fundet skyldig i en forbrydelse mod statens sikkerhed og således ikke alene som følge af, at den pågældende vurderes at kunne være til fare for statens sikkerhed.

Der henvises i øvrigt til den fortrolige besvarelse af spørgsmål nr. 6 til L 11 og de vedlagte dokumenter.